

MARÍA VICTORIA MARTÍN

Grup Municipal de
Cornellà En Comú Podem

SOCIETAT DEL TREBALL

Vivim en societat i malgrat el procés d'individualització que patim, on cada vegada és més fàcil sentir majors graus d'autonomia personal, en retrobar-nos, podem entendre que realment seguim sota la dependència de situacions i condicions que es troben fora de l'abast individual. Així, aquesta mena de fals conte de la llibertat individual es desmunta davant **una realitat que, tossuda, ens mostra que som comunitat, que formen part de col·lectius, que viatgem junts i juntes.**

El món del treball, històricament un dels motors de l'emancipació, es va transformant. Les millores aconseguides dins d'aquesta transformació per als treballadors i treballadores es van assolir gràcies a la lluita obrera. **Les lluites compartides serveixen**, malgrat que alguns intentant negar-les. La força del col·lectiu ha permès assolir drets, millorar la vida de les classes populars, **construir una societat amb menys desigualtats i l'accés a drets reals per a més persones.**

Per mantenir els drets laborals cal mantenir igualment l'estat del benestar, ja que gràcies a ell que podem gaudir d'una sanitat pública per a totes, atenció per a les persones dependents i accés a l'educació, entre d'altres. Reforçar els lligams ens fa més fortes, consolida les xarxes de suport i ens proposa solucions comunes. Aquesta força rau en nosaltres, perquè **quan guanyem col·lectivament guanyem tots, guanyem totes.** Els drets assolits col·lectivament són més permanents, gaudeixen de més protecció social i legal, reafirmen la força compartida. La jornada de vuit hores no existien sense aquestes lluites, ni la prevenció de riscos laborals, ni les millores de les condicions laborals.

Per contra, la individualització ens inscriu a una societat del risc contraposada a una societat d'allò que és comú, com deia arrelada i sostinguda des de l'estat del benestar. Així ens proposen passar d'una distribució dels béns a una distribució dels perills o dels mals, afegint noves inseguretats socials, culturals i biogràfiques. Però, a la nova proposta de la individualització, la culpa i la responsabilitat són personals, i on es neguen la lluites i les esperances comunes. No podem caure en aquesta trampa.

Les darreres reformes laborals ens demostren que es pot fer possibles fites que ens negaven com la pujada del salari mínim o una millor regulació de les relacions laborals. **La nostra proposta política passa per polítiques actives d'ocupació** que faciliten i acompanyen a les persones en situació d'atur a trobar feina, que apropen l'oferta formativa a les necessitats de les empreses, que afavoreixen l'arrelament i el creixement del teixit empresarial i que innoven amb actuacions transformadores.

Les pors i les culpes individualitzades ens apropen a futurs apocalíptics. Les lluites i les esperances compartides a fer reals les utopies d'igualtat.